

ster skvises

en typisk bensinstasjonartist, sier Sunde. Dagbladet møter ham på en Shell-stasjon utenfor Oslo. Kjøper du en-

50 000. Nikolaisen, som er en mye freshere og urban artist, havnet på 14. plass mens mer trauste Di derre må ta til takke med 29. plass – dobbelt så langt ned. **Marit Larsen** har solgt 11 000 færre plater enn Sunde, men har høyere plassering. **Henning Kvitnes** har solgt 10 000 mer enn Dybdahl, men også han ligger langt bak ham – på en 30. plass.

Åge Aleksandersen har solgt 49 000 plater av «Snøharpan» – det er 15 000 mer enn **Kristin Asbjørnsen**, som ligger over ham på lista.

Munnrappe Sunde finner sin plassering på VG-lista en smule underlig, og mener at dette skyl-

des feil på hvordan lista innhenter salgstall på.

– **Jeg er er ikke et nytt og ungt fjes lenger.**

– Mye av mitt platesalg finner sted på bensinstasjoner – og ikke i faghandel og i urbane platebutikker. Men VG-lista fanger ikke så godt opp artister som ikke selges i de store platekjedene, sier Sunde.

Det er viktig å komme høyt på VG-lista, for det betyr at plata blir distribuert og kan få et bedre salg.

– For å selge plater, må du på VG-lista. Og for å komme på VG-lista, må du selge plater. Det blir litt som høna og egget, sier Sunde.

Ikke korrekt

Leder av Rampelys i VG, Espen Langfeldt Olsen, vedgår at årslista ikke gir korrekte salgstall, men viser hvem som har ligget lengst på VG-lista og hatt flest topplasseringer.

Øivind Svendby i platebransje-

«Det virker som om VG-lista favoriserer urbane artister.

Øystein Sunde

FAKTA

VG-lista, årsliste 2006. Salgstall fra plateselskapene, bare norske artister

1. Lind, Nilsen, Fuentes, Holm - «Hallelujah Live»: 240 000
 2. Bjørn Eidsvåg - «Nåde»: 205 000
 3. Bruce Springsteen - «We Shall Overcome»
 4. Vamp - «I full symfoni»: 148 497
 5. Bob Dylan - «Modern Times»
 6. Odd Nordstoga - «Heim te mor»: 89 000
 7. Madrugada - «Live At Trafalvadore»: 141 700
 8. DumDum Boys - «Gravitasjon»: 71 000
 9. Sissel - «De beste 1986-2006»: 92 500
 10. Jan Werner - «Stronger»: 93 800
 11. Sivert Høyem & The Volunteers - «Exiles»: 69 000
 12. Mark Knopfler/Emmylou Harris - «All The Roadrunning»
 13. Katie Melua - «Piece By Piece»
 14. Elvira Nikolaisen - «Quiet Exit»: 50 000
 15. Johnny Cash - «Ring Of Fire: The Legend Of Johnny Cash»
 16. Hellbillies - «Røta - Hellbillies' beste»: 72 272
 17. Kristin Asbjørnsen - «Wayfaring Stranger»: 34 000
 18. Åge Aleksandersen - «Snøharpan»: 49 000
 19. U2 - «U218 Singles»
 20. Thomas Dybdahl - «Science»: 27 300
 21. Red Hot Chili Peppers - «Stadium Arcadium»
 22. Marit Larsen - «Under The Surface»: 37 100
 23. Øystein Sunde - «Sundes verden»: 48 200
 24. Scissor Sisters - «Ta-Dah»
 25. Iron Maiden - «A Matter Of Life And Death»
 26. JJ Cale & Eric Clapton - «Road To Escondido»
 27. The Beatles - «Love»
 28. Josh Groban - «Awake»
 29. Di Derre - «Di beste»: 49 100
 30. Henning Kvitnes - «Ut av veggen»: 37 000
- Kilde: *FaroJournalen* og plateselskapene

FESTENS FØRSTEDAME: I krig og «Cabaret» er allting tillatt. Sally Bowles (Ida Holten Worsøe) drømmer om stjernestatus, men må nøye seg med månen. Foto: Ola Røe, Hålogaland Teater

En fest før katastrofen

«Cabaret»

Av Masteroff/Kander/Ebb, bearbejdet av Trond Lie/Ragnar Olsen. Hålogaland Teater, Tromsø. Regi: Trond Lie. Med: Ida Holten Worsøe, Jørn-Bjørn Fuller-Gee, Kristian Fr. Figenschow jr m.fl.

Det er en fest i dans og musikk. Hvor lenge er det kake igjen?

Anmeldt av **Lillian Bikset**
kultur@dagbladet.no

TEATER Lenge er det lett og lystig, og nesten bare lett og lystig. Det er veldreid, vellagd og det underholder. Men det tar litt tid før «Cabaret» viser den brodden vi vet er der, i Hålogaland Teaters oppsetning.

Oppsetningen er den mest omfattende i HTs historie. Og det merkes. Her kryr det av morsomme rolletolkninger. Ketil Høegh (som tvilsom småskurk) og Kristian Fr. Figenschow (som en konferansier med stor musikalitet, om enn liten sangstemme) konkurrerer om hvem som kan være den sleskeste og fortsatt beholde sjarm & humor. Nils Johnsen og Maryon Eilertsen (Schultz og Schneider, paret uten framtid) svermer rørende troskyldige, blinde for virkeligheten som snart skal stenge veien for dem. Jørn-Bjørn Fuller-Gee spiller forfatter Cliff Bradshaw med all den tvetydighet, kjønnslig og mentalt, som trengs for rollen. Det er nesten så de skygger for den som skal være den egentlige stjernen, og det til tross for at hun absolutt viser stjernetakter. Ida Holten Worsøe er en Sally Bowles med sjarm og energi, timing og selvtilit – men knapt med den sårbarheten andre Sally-er før henne har vist. Først på tampen av musikalen henter hun fram den desperasjonen som gjør henne virkelig interessant.

Så er da også Hålogaland Teaters «Cabaret» en av de oppsetningene som fester grepet etter hvert som slutten, og katastrofen, nærmer seg. Det begynner med glatt-het, glamour og glasur. En koreografi (Thomas Glans) og en scenografi (Gjermund Andresen) som er så lekke i samspill, og sangtekster som flyter så fint i nordnorsk oversettelse (av Ragnar Olsen) at vi nesten glemmer at her også er en handling. Men det er når glasuren sprekker og den bitre undersmaken kommer til overflaten at kaka blir riktig velsmakende. Det er når festen blir farlig at den får mening. Da er det ikke lenger tvil om hva som venter Berlin, 1933. Og det er da «Cabaret» blir mer enn bare en cabaret.